

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Z., dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący SSR Danuta Kaczerewska

Protokolant Agnieszka Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **M. B.**

przeciwko (...) **Spółka z o.o. w W.**

o wynagrodzenie, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 3.800 zł (słownie: trzy tysiące osiemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2013r. do dnia zapłaty tytułem potrąconego wynagrodzenia,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od powoda M. B. na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. kwotę 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego od nieuwzględnionej części powództwa,

IV. nie obciąża strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz powoda M. B. od uwzględnionej części powództwa,

V. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Zgorzelcu kwotę 190 zł tytułem opłaty sądowej (art.113.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

IV P 211/13

UZASADNIENIE

Powód- M. B. w pozwie skierowanym przeciwko stronie pozwanej- (...) sp. z o.o. w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kwoty 47.193 zł- w tym kwoty 3.800zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.03.2013r.tytułem niesłusznie potrąconych z wynagrodzenia zaliczek , kwoty 4.500zł tytułem niesłusznie potrąconych z wynagrodzenia kosztów używania przez powoda samochodu służbowego oraz kwoty 38.893zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od stycznia 2011r. do października 2012r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.03.2013r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego stanowiska podał, że był zatrudniony u strony pozwanej od dnia 1.11.2009r. do dnia 28.02.2013r. w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. W okresie od dnia 1.11.2009r. do dnia 1.06.2010r. zajmował stanowisko Dyrektora Sklepu- stażysty, a od dnia 1.01.2011r. został zatrudniony na stanowisku Dyrektora Sklepu (...) w Z.. Jego wynagrodzenie miesięczne wynosiło kwotę 14.000zł brutto. Zgodnie z umową o pracę przysługiwały mu dodatkowe składniki wynagrodzenia w postaci premii uznaniowej, dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu na zasadzie porozumienia stron z dniem 28.02. (...). W dniu 5.02.2013r. zakład pracy wezwał go

do zapłaty kwoty 3.800zł z tytułu niezwróconych zaliczek tj. zaliczki nr.511 z dnia 30.12.2010r. na kwotę 2.800zł, a pobranej przez M. K. (1) oraz zaliczki nr.2012 z dnia 30.10.2012r. na kwotę 1.000zł pobranej przez A. O. (1). Powód pismem z dnia 13.02.2013r. odmówił zapłaty tej kwoty wskazując, że zaliczek nie pobierał i żadne pieniądze nie były mu przekazywane przez pracowników, którzy te zaliczki otrzymali. Strona pozwana w miesiącu marcu 2013r. potrąciła powodowi z wynagrodzenia bez jego zgody kwotę 3.800zł tytułem niezwróconych zaliczek. Powód uważa również, że zakład pracy powinien mu wypłacić dodatkowe wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 38.893zł tj. za rok 2011r za 605godzin nadliczbowych w kwocie 25.059zł i za rok 2012r. za 334 godziny nadliczbowe w kwocie 13.834zł. Zdaniem powoda, prawo do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe wynika z treści jego umowy o pracę, gdzie przewidziano dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych. Strona pozwana nie prowadziła ewidencji czasu pracy dla powoda, jednakże powód prowadził kalendarz osobisty w którym ewidencjonował swój czas pracy. Powód dodał ponadto, że pracodawca w miesiącu listopadzie 2012r. grudniu 2012r. i styczniu 2013r. potrącił mu z wynagrodzenia w każdym miesiącu po 1.500zł za używanie samochodu służbowego ,mimo, że na to potrącenie nie wyrażał zgody. Zdaniem powoda strona pozwana bezpodstawnie potrąciła mu te kwoty.

/k-2do k- 11 akt/.

Nakazem zapłaty z dnia 30.10.2013r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu zasądził na rzecz powoda M. B. kwotę 47.193zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności poszczególnych roszczeń.

/ k-34 akt/.

Strona pozwana- (...) sp.z o.o. w W. w dniu 22.11.2013r. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że w umowie o pracę wskazane były składniki wynagrodzenia jakie mogły przysługiwać powodowi. Natomiast zasady wypłaty dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych określał Regulamin Pracy, który w tym zakresie w §10 odwoływał się do przepisów Kodeksu Pracy. Zdaniem strony pozwanej powód jako Dyrektor Sklepu i osoba zarządzająca zgodnie z art.151(4) §1 kp nie ma prawa do wynagrodzenia i dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych. Powód zarządzał sklepem w imieniu strony pozwanej na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa. Strona pozwana podniosła, że zgodnie z art.149 §2 kp w stosunku do pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy nie ewidencjonuje się godzin pracy. Strona pozwana dodała, że powód samodzielnie organizował sobie czas pracy i miał w tym zakresie znaczna swobodę. Od powoda zależała właściwa organizacja pracy tak, by nie przekraczać obowiązujących norm czasu pracy. Przełożeni powoda nie zlecali mu pracy w godzinach nadliczbowych, a sam powód nie zgłaszał przełożonym potrzeby pracy w godzinach nadliczbowych. Powód mógł zorganizować sobie pracę w taki sposób ,by nie zachodziła konieczność pracy w godzinach nadliczbowych. Ponadto, powód pracował w równoważnym systemie czasu pracy wprowadzonym na podstawie §17 ust.3 Regulaminu Pracy. A zatem dłuższy czas pracy w jednym dniu mógł być równoważony krótszym czasem pracy w innym dniu . Jeśli chodzi o zaliczki, to strona pozwana potrąciła powodowi kwotę 3.800zł z wynagrodzenia w marcu 2013r z tego względu, że pracownicy strony pozwanej A. O. (1) pobrał zaliczkę na prośbę powoda w kwocie 1000zł i przekazał pieniądze powodowi, podobnie pracownik M. K. (1) pobrał zaliczkę w kwocie 2.800zł, którą przekazał powodowi. Powód jako dyrektor Sklepu był uprawniony do korzystania z samochodu służbowego - zgodnie z Regulaminem „Polityka samochodowa”. Powód złożył wniosek o przydzielenie mu samochodu o podwyższonym standardzie, który mu przysługiwał, ale pod warunkiem uiszczenia dopłaty do niego zgodnie z pkt.2.8b Regulaminu polityki samochodowej i wyraził zgodę na potrącenie mu z wynagrodzenia comiesięcznych rat. W przypadku rozwiązania umowy o pracę zobowiązał się do zwrotu różnicy wynikającej z wyższej stawki finansowania samochodu za dopłatą jaka pozostała do końca umowy. Na dzień rozwiązania umowy o pracę powodowi pozostała do zapłaty kwota 4.702,12zł ,która została potrącona z wynagrodzenia powoda za jego zgodą. W związku z powyższym strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości na koszt powoda.

/k-38-44 akt/.

Sąd ustalił, że:

Powód- M. B. był zatrudniony u strony pozwanej od dnia 1.11.2009r. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31.05.2010r. na stanowisku Dyrektora Sklepu- stażysty.

/k-1 akt osobowych cz.B/.

W dniu 1.06.2010r. strony stosunku pracy zawarły umowę na czas nieokreślony , na mocy której powierzono powodowi obowiązki Dyrektora Sklepu- stażysty z wynagrodzeniem zasadniczym 14.000zł.

/k-8 akt osobowych powoda cz.B, k-13 akt/./.

Z dniem 1.07.2010r. powierzono powodowi obowiązki i uprawnienia Dyrektora Sklepu w G. udzielając mu pełnomocnictwa do działania w imieniu strony pozwanej w zakresie dokonywania czynności zwykłego zarządu na terenie sklepu, dokonywania w imieniu pracodawcy czynności z zakresu prawa pracy dotyczących sklepu i zatrudnionych pracowników, zaciągania w imieniu spółki zobowiązań do kwoty 100.000zł. pełnomocnictwo zostało udzielone powodowi na okres zajmowania stanowiska Dyrektora Sklepu i wskazano, że wygasa ono w przypadku rozwiązania stosunku pracy, odwołania lub zmiany stanowiska pracy.

/pełnomocnictwo z dnia 1.07.2010r. na k-10 akt osobowych powoda cz.B, powierzenie obowiązków i przekazanie uprawnień Dyrektora Sklepu na k-11 akt osobowych powoda cz.B/.

Na zasadzie porozumienia stron z dniem 1.01.2011r. powodowi powierzono stanowisko Dyrektora Sklepu (...) w Z..

/k-12 akt osobowych powoda oraz k- 15 akt/.

Powód jako Dyrektor Sklepu zarządzał i dbał o prawidłowe funkcjonowanie wyodrębnionej placówki handlowej. Był upoważniony do prowadzenia wszystkich spraw związanych z zarządzaniem i bieżącą działalnością sklepu. Powód był również upoważniony do podejmowania w imieniu pracodawcy czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do zatrudnionych w sklepie pracowników. Miał znaczną swobodę w organizowaniu swojego czasu pracy jak również organizował i sprawował nadzór nad czasem pracy pracowników sklepu. Miał prawo organizować sobie czas pracy w zależności od potrzeb prowadzonej przez siebie placówki. W okresie swojego zatrudnienia powód nie składał wniosku swoim przełożonym o zapotrzebowaniu na pracę w godzinach nadliczbowych, jak również nie zgłaszał pracodawcy, iż zakres powierzonych mu obowiązków uniemożliwia wywiązywanie się z nich w podstawowym wymiarze czasu pracy.

/zakres czynności powoda na k-11 akt osobowych, wyjaśnienia informacyjne powoda M. B. na k- 120-121 akt, zeznania świadków: A. M. na k- 228-229 akt, J. G. (1) k-251 M. G. k-277 akt, A. B. k-299-300 akt/.

Praca w sklepie zarządzanym przez powoda wykonywana była w równoważnym systemie czasu pracy.

/ §17 p.3 Regulaminu Pracy z dnia 1.01.2011r. k-57 akt/.

Pismem z dnia 5.02.2013r. pracodawca wezwał powoda do zapłaty kwoty 3.800zł tytułem niezwróconych zaliczek pieniężnych tj. zaliczki nr.511 z dnia 30.12.2010r. na kwotę 2.800 pobranej przez M. K. oraz zaliczki nr. 2012 z dnia 3.10.2012r. na kwotę 1.000zł pobranej przez A. O..

/ pismo strony pozwanej z dn. 5.02.2013r. k-102 akt/.

Pismem z dnia 13.02.2013r. powód kategorycznie odmówił zapłaty 3.800zł tytułem zaliczek wskazując, że zaliczki zostały pobrane przez innych pracowników i żadne kwoty z tych zaliczek nie zostały mu przekazywane.

/ k-22 akt/.

Strona pozwana z wynagrodzenia powoda w marcu- za miesiąc luty 2013r.- dokonała potrącenia kwoty 3.800zł tytułem zaliczek.

/k-31 akt, okoliczność bezsporna/.

Przesłuchany na okoliczność rozliczenia pobranej zaliczki nr.2012r. z dnia 3.10.2012r. na kwotę 1000zł świadek A. O. (1) przyznał, że rzeczywiście na prośbę powoda pobrał zaliczkę w kwocie 1.000zł i pieniądze te przekazał powodowi, który obiecał, że kwotę tę świadkowi zwróci. Jednakże pieniędzy tych powód mu nie zwrócił. A. O. (1) powiadomił o tym fakcie Dyrektora Regionalnego i z tego co mu wiadomo, to tę zaliczkę potrącono powodowi z jego wynagrodzenia.

/ zeznania świadka A. O. (1) na k-155-156 akt/.

Przesłuchany na okoliczność pobrania zaliczki nr.511 z dnia 30.12.2010r. na kwotę 2.800zł świadek M. K. (1) kategorycznie zaprzeczył, by zaliczkę tę pobierał na prośbę powoda. Przyznał, że rzeczywiście zaliczkę w kwocie 2.800zł pobierał, ale dla własnych potrzeb i rozliczył się z tej zaliczki z zakładem pracy.

/ zeznania świadka M. K. (1) na k-162-163 akt/.

U strony pozwanej obowiązuje Regulamin (...) sp.z o.o., który reguluje zasady przydziału samochodów osobowych uprawnionym pracownikom. Zgodnie z tym Regulaminem uprawnieni pracownicy mogli otrzymać samochód służbowy, którego model określał załącznik nr.1 do Regulaminu.

/k-28 akt Załącznik nr.1 zasady przydziału samochodów/.

Załącznik ten wyszczególniał również samochody za tzw. dopłatą. Pracownik uprawniony do samochodu miał prawo wyboru samochodu za dopłatą i wówczas zgodnie z punktem 2.8. lit.a Regulaminu (...) pracownik był zobowiązany do comiesięcznego wyrównania Pracodawcy różnicy wynikającej z wyższej stawki finansowania samochodu przez Pracodawcę. W przypadku rozwiązania umowy o pracę pracownik był zobowiązany do wyrównania Pracodawcy najpóźniej w dniu ustania stosunku pracy różnicy wynikającej z wyższej stawki finansowania samochodu za dopłatą przez Pracodawcę do końca okresu na jaki Pracodawca zawarł z innym przedsiębiorcą umowę na odpłatne korzystanie z samochodu udostępnionego pracownikowi.

/ p.2.8 lit.a i b Regulaminu Polityka Samochodowa na k-27 akt/.

Powód M. B. w dniu 9.02.2011r. złożył wniosek o przydzielenie na jego rzecz samochodu osobowego ponadstandardowego marki S. (...) z miesięczną dopłatą w kwocie 247,78zł. Łączna kwota dopłaty do tego samochodu za cały okres wynajmu tj.36 miesięcy wynosiła kwotę 8. 920zł, o czym powód został poinformowany. Okres używania samochodu rozpoczął się z dniem 2.06.2011r.

/ wniosek powoda z dnia 9.02.2011r.k- 104 akt/.

W dniu 20.05.2011r. powód M. B. złożył na piśmie oświadczenie, w którym wyraził zgodę na potrącanie z jego wynagrodzenia comiesięcznych dopłat do samochodu w kwocie 247,48zł począwszy od 2.06.2011r. Jednocześnie złożył oświadczenie, że w przypadku rozwiązania umowy o pracę zobowiązuje się najpóźniej w dniu ustania stosunku pracy do wyrównania Pracodawcy różnicy wynikającej z wyższej stawki finansowania samochodu przez Pracodawcę do końca okresu na jaki Pracodawca zawarł z innym przedsiębiorcą umowę o odpłatne korzystanie z samochodu udostępnionego pracownikowi i wyraził zgodę na potrącenie tej kwoty ze swojego wynagrodzenia za pracę.

/ oświadczenie powoda z dnia 20.05.2011r. na k- 103 akt/.

W dniu 9.11.2012r. powód złożył wniosek o rozwiązanie umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron z dniem 28.02.2013r., na co otrzymał zgodę Dyrektora Regionu J. G. (1). Jednocześnie zobowiązał się zwrócić samochód służbowy w terminie do dnia 16.11.2012r. Zawierając porozumienie w kwestii rozwiązania stosunku pracy strony nie uzgadniały żadnych innych zasad dotyczących rozliczenia się powoda z używania samochodu służbowego- za wyjątkiem ustalenia daty jego zwrotu.

/ k-1 akt osobowych powoda cz. C, zeznania świadka J. G. (2) na k- 251-253 akt/.

Na dzień 16.11.2012r. różnica wynikająca z wyższej stawki finansowania samochodu służbowego przez Pracodawcę wynosiła kwotę 4.702,12zł. Koniec kontraktu przypadał na dzień 30.05.2014r. A zatem ,do końca kontraktu pozostało 19 miesięcy- co daje kwotę 19 x 247,48=4.702,12zł.

/ wyliczenie różnicy pozostałej do spłaty przez powoda na k-105 akt, zeznania świadka D. D. na k- 312-313 akt/.

Umowa o pracę z powodem zgodnie z porozumieniem stron miała się rozwiązać z dniem 28.02.2013r. W związku z powyższym strona pozwana, biorąc pod uwagę zgodę powoda na potrącenie, wyrażoną w oświadczeniu z dnia 20.05.2011r.- potrąciła z wynagrodzenia powoda za miesiąc listopad 2012r. kwotę 1.500zł, w grudniu 2012r. kwotę 1.500zł i w styczniu 2013r. kwotę 1.500zł tytułem wyrównania Pracodawcy różnicy wynikającej z wyższej stawki finansowania samochodu służbowego przez Pracodawcę.

/ k-29-30 akt, zeznania świadka D. D. na k- 312-313 akt/.

Sąd zważył, co następuje:

Powód- M. B. domagał się od strony pozwanej zasądzenia na swoją rzecz kwoty 47.193zł w tym 3.800zł tytułem potrąconych zaliczek z jego wynagrodzenia za miesiąc luty 2013r., 4500zł tytułem zwrotu potrąconego wynagrodzenia za używanie samochodu służbowego oraz kwoty 38.893zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych przepracowanych w okresie od stycznia 2011r. do października 2012r.

Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda o zwrot potrąconej mu z wynagrodzenia wypłacanego w marcu- za miesiąc luty 2013r. - kwoty 3.800zł tytułem pobranych zaliczek . Zgodnie z art.87§1pkt.3kp pracodawca ma prawo potrącić z wynagrodzenia za pracę zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi. A zatem chodzi tu o zaliczkę pobraną i nierozliczoną przez konkretnego pracownika. W rozpatrywanej sprawie bezspornym było ,że zaliczkę nr.511 z dnia 30.12.2010r. na kwotę 2.800zł pobrał pracownik M. K. (1), zaś zaliczkę nr.2012 z dnia 30.10.2012r. na kwotę 1000zł pobrał pracownik A. O. (1). A zatem strona pozwana powinna rozliczać się właśnie z tymi pracownikami z pobranych zaliczek . Bez znaczenia jest, co z tymi pieniędzmi zrobili pracownicy, którzy te zaliczki pobrali. Skoro powód tych zaliczek nie pobierał- to brak było podstaw do potrącania mu kwoty 3.800zł z jego wynagrodzenia za miesiąc luty 2013r. a wypłacanego w miesiącu marcu 2013r. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 3.800zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności.

Natomiast dalsze żądanie powoda tj. roszczenie o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe oraz żądanie zwrotu kwoty 4.500zł z tytułu używania samochodu służbowego – Sąd uznał

za nieuzasadnione.

Jeśli chodzi o dodatkowe wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, to przede wszystkim należy podkreślić, że powód M. B. był osobą zarządzającą w imieniu pracodawcy Sklepem pozwanego w Z. i pełnił funkcję Dyrektora tego Sklepu. Działał na podstawie udzielonego mu przez Zarząd Spółki pełnomocnictwa upoważniającego go do dokonywania czynności zwykłego zarządu na terenie sklepu, dokonywania w imieniu pracodawcy czynności z zakresu prawa pracy dotyczących sklepu i zatrudnionych tam pracowników, zaciągania w imieniu spółki zobowiązań finansowych do kwoty 100.000zł.

Zgodnie z art.151(4)§1kp pracownicy zarządzający w imieniu pracodawcy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują w razie konieczności pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych. Należy podkreślić, że powód jako Dyrektor Sklepu miał znaczną swobodę w organizowaniu swojego czasu pracy oraz przydzielaniu zadań podległym mu pracownikom. Nikt z przełożonych nie kontrolował jego czasu pracy, ani nie wymagał, by powód rozliczał się ze swojego czasu pracy. Osoby

należące do kadry zarządzającej mają bowiem znaczną swobodę w zakresie organizowania własnego czasu pracy, ale zawsze muszą się liczyć z koniecznością pozostawania do dyspozycji pracodawcy. Rekompensatą za dyspozycyjność był atrakcyjny system wynagradzania, możliwość korzystania z samochodu służbowego, laptopa, pakietu opieki medycznej. Powód podejmując pracę na stanowisku Dyrektora Sklepu, miał świadomość jaki zakres obowiązków łączy się z tą funkcją. Stanowisko Dyrektora Sklepu wiązało się z koniecznością dostosowania czasu pracy do zakresu obowiązków, co było rekompensowane odpowiednio wysokim wynagrodzeniem. W przypadku powoda była to kwota 14.000zł miesięcznie plus premia kwartalna i premia roczna uzależniona od obrotu. Sklep funkcjonował w systemie równoważnego czasu pracy, a to oznacza, że dłuższy czas pracy w jednym dniu mógł być równoważony krótszym czasem pracy w innym dniu- z czego powód mógł korzystać, dostosowując swój czas pracy do potrzeb placówki. Żaden z przełożonych nie ustalał powodowi harmonogramu czasu pracy. Zresztą to powód, jako osoba zarządzająca decydował, czy konieczna jest praca poza normalnymi godzinami pracy, czy też nie. Powód nigdy w spornym okresie nie składał wniosku o zapotrzebowanie na pracę w godzinach nadliczbowych, jak również nie zgłaszał pracodawcy, że zakres powierzonych mu zadań uniemożliwia wywiązywanie się z nich w podstawowym wymiarze czasu pracy. Od powoda zależała właściwa organizacja pracy i właściwe zarządzanie powierzonym mu zespołem pracowników, a zatem powód powinien tak zorganizować swój czas pracy, by nie było konieczności wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych.

Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 149 §2 kp pracodawca nie ma obowiązku prowadzić ewidencji czasu pracy pracowników kadry zarządzającej.

Z tych też względów Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o przesłuchanie w charakterze świadków pracowników i kierowników działów sklepu (...) w Z. w osobach B. S., A. W., R. S., B. T. E. Ś., A. O. A. K., D. P., J. R., A. P., G. M. oraz wydruków z systemu (...) - na okoliczność czasu pracy powoda, zakresu jego obowiązków, systemu czasu pracy powoda, ewidencjonowania godzin pracy kadry kierowniczej - jako nie mające istotnego znaczenia dla merytorycznego rozpoznania sprawy i zmierzające do przewlekłości postępowania.

Sąd oddalił też wniosek powoda o powołanie biegłego sądowego do wyliczenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe powoda -jako zbędny w niniejszej sprawie.

Jeśli chodzi o żądanie powoda zwrotu potrąconej mu w miesiącu listopadzie 2012 kwoty 1.500zł., grudniu 2012r. kwoty 1.500zł, i styczniu 2013r. kwoty 1.500zł – w sumie 4.500zł, to Sąd uznał to żądanie również za nieuzasadnione.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że pracodawca zgodnie z Regulaminem (...) Sp. z o.o. przydzielał upoważnionej grupie pracowników bezpłatnie samochody służbowe określonej marki. Jeżeli jednak uprawniony pracownik złożył wniosek o przydzielenie mu ponadstandardowego samochodu i wyraził zgodę na piśmie na potrącanie z wynagrodzenia dopłaty do samochodu ponadstandardowego za cały okres wynajmu- to taki samochód był pracownikowi przydzielany.

W rozpatrywanej sprawie bezspornym było, że powód złożył wniosek o przydzielenie mu samochodu ponadstandardowego marki S. (...) i wyraził zgodę na piśmie na potrącanie z jego wynagrodzenia za pracę za cały okres wynajmu pojazdu , który trwał 3 lata począwszy od 2.06.2011r., dopłaty w kwocie 8.920,08 zł po 247,48zł. miesięcznie. Jednocześnie też, złożył zobowiązanie, że w przypadku rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu użytkowania samochodu wyrówna pracodawcy różnicę wynikającą z wyższej stawki finansowania samochodu przez Pracodawcę do końca okresu na jaki pracodawca zawarł z innym przedsiębiorcą umowę o odpłatne korzystanie z samochodu udostępnionego pracownikowi i jednocześnie wyraził na piśmie zgodę na potrącenie tej kwoty ze swojego wynagrodzenia./ oświadczenie powoda na k-103 akt/.

Kontrakt na samochód powoda upływał z dniem 30.05.2014r., zaś na dzień 16.11.2012r. pozostała do zapłaty kwota 4.702,12 zł. Powód w dniu 16.11.2012r. uzgodnił termin rozwiązania umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron na dzień 28.02.2013r.

Zatem, skoro powód wyraził zgodę na potrącenie ze swojego wynagrodzenia różnicy pozostałej do spłacenia za używanie samochodu ponadstandardowego, to nie można uznać, że strona pozwana potrącając z wynagrodzenia powoda łącznie kwotę 4.500zł naruszyła przepis art.91§1 kodeksu pracy.

Z tego też względu Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda z dnia 29.01.2015r. jako nie mający znaczenia dla rozpoznania sprawy, ale przede wszystkim z tego względu, że wniosek ten był spóźniony w świetle art.207§6 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego od nieuwzględnionej części powództwa orzeczono na podstawie §6 p.5 w zw. z §11.1.pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu /Dz.U.z dn.3.10.2002r. Nr.163 poz.1349/.

Na podstawie art.100 k.p.c Sąd odstąpił od obciążania strony pozwanej kosztami zastępstwa procesowego od uwzględnionej części powództwa przy przyjęciu, że powód wygrał spór tylko w 8%.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.113.1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.